

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 marca 1968 r.

w sprawie zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw budowlano-montażowych sprawujących funkcję generalnego wykonawcy przy rozszerzonym zakresie czynności.

Na podstawie §§ 51 i 55 uchwały nr 277 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń budownictwa i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 61, poz. 317) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa:

- 1) o generalnym wykonawcy — należy przez to rozumieć działające zgodnie z zarządzeniem nr 12 Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1968 r. w sprawie generalnego wykonawstwa inwestycji przemysłowych i specjalnych przedsiębiorstwo budowlano-montażowe lub zjednoczenie budownictwa sprawujące w odniesieniu do wszystkich lub niektórych realizowanych zadań produkcyjnych funkcję generalnego wykonawcy przy zakresie czynności rozszerzonym na inne, oprócz wykonawstwa robót budowlanych i montażowych, części procesu inwestycyjnego,
- 2) o inwestycji — należy przez to rozumieć przedsięwzięcie lub zadanie inwestycyjne albo jego część, stanowiące odrębny przedmiot umowy między generalnym wykonawcą a inwestorem.

§ 2. Do zasad gospodarki finansowej generalnego wykonawcy mają zastosowanie ogólnie obowiązujące przepisy uchwały nr 277 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń budownictwa i zgrupowanych w nich przedsiębiorstw państwowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 61, poz. 317) z uwzględnieniem przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 3. 1. Ponoszone przez generalnego wykonawcę nakłady na realizację inwestycji do czasu ich sprzedaży inwestorowi są aktywowane i podlegają finansowaniu w całości kredytem bankowym. Nie podlegają one pokryciu funduszami własnymi w obrocie.

2. Do nakładów, o których mowa w ust. 1, zalicza się w szczególności nakłady na:

- 1) prace związane ze sporządzeniem oraz dostarczeniem projektów i kosztorysów, wykonywanych w ramach rozszerzonych funkcji generalnego wykonawstwa,
- 2) przygotowanie przekazanego przez inwestora terenu pod budowę obiektu i robót poza obiektami, wchodzących w skład realizowanych inwestycji (w tym również opłaty administracyjne i koszty wyłączenia terenu),
- 3) zakup, magazynowanie oraz konserwację maszyn i urządzeń wchodzących w skład realizowanych inwestycji,
- 4) wykonanie obiektu lub obiektów budowlanych i robót poza obiektami wchodzących w skład realizowanych inwestycji,
- 5) wykonywanie funkcji kontroli technicznej zamiast nadzoru inwestycyjnego,
- 6) zorganizowanie i przeprowadzenie rozruchu zrealizowanych inwestycji.

§ 4. 1. Kredyt, o którym mowa w § 3, z wyjątkiem kredytu na zapasy maszyn i urządzeń nie zaliczanych do wartości produkcji budowlano-montażowej, jest udzielany na zasadach stosowanych przy udzielaniu kredytów na produkcję nie zakończoną.

2. Kredyt na zapasy maszyn i urządzeń nie zaliczanych do wartości produkcji budowlano-montażowej jest udzielany na zasadach stosowanych przy kredytowaniu materiałów.

§ 5. Generalni wykonawcy podejmujący się realizacji inwestycji łącznie z opracowaniem projektu (wstępnego i technicznego lub tylko technicznego) na zasadzie wynagrodzenia ryczałtowego upoważnieni są do tworzenia funduszu ryzyka.

§ 6. 1. Fundusz ryzyka tworzony jest z odpisów dokonywanych w ciężar wynagrodzenia ryczałtowego, pobierane go przez generalnego wykonawcę za realizację inwestycji.

2. Odpisy na fundusz ryzyka dokonywane są w momencie sprzedaży zrealizowanej i odebranej inwestycji i wynoszą:

- 1) przy umowach ryczałtowych, obejmujących realizację inwestycji, włącznie z opracowaniem projektu wstępnego — 5% wartości całej inwestycji,
- 2) przy umowach ryczałtowych, obejmujących realizację inwestycji począwszy od opracowania projektu technicznego — 2,5% wartości całej inwestycji.

3. Z funduszu ryzyka generalny wykonawca pokrywa:

- 1) dodatkowe koszty wynikające z konieczności usunięcia skutków błędów projektowych stwierdzonych w toku realizacji,
- 2) straty spowodowane ujemną różnicą pomiędzy rzeczywistą wartością sprzedażą robót, dostaw i usług (ustaloną na podstawie faktur podwykonawców, dostawców maszyn i urządzeń, biur projektowych i faktur wewnętrznych za roboty wykonane siłami własnymi generalnego wykonawcy) a sumą wynagrodzenia ryczałtowego uzgodnionego z inwestorem,
- 3) kary umowne lub odszkodowania płacone inwestorowi z tytułu nieosiągnięcia przewidzianych w umowie technicznych zdolności produkcyjnych oraz parametrów techniczno-ekonomicznych oddanej inwestycji.

§ 7. 1. Środki funduszu ryzyka gromadzi się na odrębnym rachunku bankowym. Nie wykorzystane środki funduszu przechodzą na rok następny.

2. Jeżeli środki zgromadzone na rachunku funduszu ryzyka okażą się niewystarczające dla pokrycia wydatków, o których mowa w § 6 ust. 3, bank może udzielić generalnemu wykonawcy kredytu antycypacyjnego na poczet odpisów planowanych do końca danego roku do wysokości 50% sumy tych odpisów. Kredyt ten powinien być w całości spłacony przed upływem roku kalendarzowego.

§ 8. 1. Jeżeli środki funduszu ryzyka pozostałe na koniec roku przekraczają 1,5% wartości planowanej sprzedaży generalnego wykonawcy na następny rok, dyrektor przedsiębiorstwa będącego generalnym wykonawcą jest upoważniony do przekazania pozostałej w ten sposób nadwyżki na rachunek funduszu rozwoju.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w wypadku, gdy funkcję generalnego wykonawcy sprawuje bezpośrednio zjednoczenie, z tym że nadwyżka przekazywana jest wówczas na rachunek funduszu rezerwowego.

3. Jeżeli wydatki, o których mowa w § 6 ust. 3, nie zostaną pokryte do końca roku w pełni z funduszu ryzyka, to

nie pokryta różnica spisywana jest w przedsiębiorstwach w ciężar strat, a w zjednoczeniach w ciężar funduszu rezerwowego.

§ 9. Zasady ustalone w niniejszym zarządzeniu stosuje się odpowiednio w wypadku, gdy generalnym wykonawcą

jest jednostka państwowa nie będąca przedsiębiorstwem budowlano-montażowym.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Finansów: w z. J. Kole

72

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW ROLNICTWA ORAZ PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 7 lutego 1968 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie obowiązku i sposobu zgłaszania oraz dostarczania zwłok zwierzęcych do zakładów utylizacyjnych.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 1 marca 1949 r. o zakładach utylizacyjnych (Dz. U. z 1949 r. Nr 18, poz. 113 i z 1958 r. Nr 45, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wykaz zakładów utylizacyjnych i okręgów ich działania, stanowiący załącznik nr 1 do zarządzenia Ministrów Rolnictwa oraz Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 18 stycznia 1960 r. w sprawie obowiązku i sposobu zgłaszania oraz dostarczania zwłok zwierzęcych do zakładów utylizacyjnych (Monitor Polski z 1960 r. Nr 11, poz. 51, z 1961 r.

Nr 4, poz. 25 i Nr 29, poz. 144, z 1963 r. Nr 3, poz. 11 oraz z 1966 r. Nr 2, poz. 19), zastępuje się wykazem zakładów utylizacyjnych i okręgów ich działania, stanowiącym załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. S. Gucwa

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: F. Pisula

Załącznik do zarządzenia Ministrów Rolnictwa oraz Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 7 lutego 1968 r. (poz. 72).

WYKAZ ZAKŁADÓW UTYLIZACYJNYCH I OKRĘGÓW ICH DZIAŁANIA

Lp.	Nazwa zakładu, powiat	Województwo	Terytorialny zasięg działania zakładu utylizacyjnego
1	2	3	4
1	Zakład Utylizacyjny w Elku-Szybie, powiat elcki	białostockie	powiaty: augustowski, dąbrowski, elcki, gołdapski, grajewski, olecki, sejneński i suwalski
2	Zakład Utylizacyjny w Bokinach, powiat łapski	białostockie	powiaty: białostocki, bielski, hajnowski, łapski, moniecki, sokólski, wysokomazowiecki, zambrowski oraz miasto Białystok
3	Zakład Utylizacyjny w Falborzu, powiat włocławski	bydgoskie	powiaty: aleksandrowski, radziejowski i włocławski oraz miasto Włocławek
4	Zakład Utylizacyjny w Golubiu-Dobrzyńniu, powiat golubsko-dobrzyński	bydgoskie	powiaty: brodnicki, golubsko-dobrzyński, lipnowski, rypiński i wąbrzeski
5	Zakład Utylizacyjny w Łabiszynie, powiat szubiński	bydgoskie	powiaty: mogileński, szubiński i żniński
6	Zakład Utylizacyjny w Sępólnie Krajeńskim, powiat sępoleński	bydgoskie	powiaty: chojnicki, sępoleński, tucholski i wyrzycki województwa bydgoskiego oraz złotowski województwa koszalińskiego
7	Zakład Utylizacyjny w Wiągu, powiat świecki	bydgoskie	powiaty: bydgoski, chełmiński, grudziądzki, inowrocławski, świecki i toruński oraz miasta: Bydgoszcz, Grudziądz, Inowrocław i Toruń
8	Zakład Utylizacyjny w Łęczycach, powiat łęborski	gdańskie	powiaty: łęborski, pucki i wejherowski oraz miasto Gdynia
9	Zakład Utylizacyjny w Żukowie, powiat kartuski	gdańskie	powiaty: gdański, kartuski, kościerski, starogardzki i tczewski oraz miasta: Gdańsk, Sopot i Tczew
10	Zakład Utylizacyjny w Bycinie, powiat gliwicki	katowickie	powiaty: gliwicki i tarnogórski oraz miasta: Bytom, Chorzów, Gliwice, Katowice, Ruda Śląska, Siemianowice Śląskie, Świętochłowice i Zabrze
11	Zakład Utylizacyjny w Jastrzębiu k.Poraja, powiat myszkowski	katowickie	powiaty: będziński, częstochowski, kłobucki, lubliński, myszkowski i zawierciański oraz miasta: Będzin, Czeladź, Częstochowa, Dąbrowa Górnicza, Mysłowice, Sosnowiec i Zawiercie